

ΤΕΡΙΒΟΛΟΣ

ΛΕΣΒΙΑΚΗ «ΣΑΤΙΡΙΚΗ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ» ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

«Πούσουνα, βρέ, πούσουνα και δὲν ἡφαινούσουνα!» (Λαϊκό)

Νάτο, πού τὸ προσμέναμε σὲ τάξη νὰ μᾶς βάλει! Τώρα θὰ τρώει κι ὁ ζήτουλας ψωμὶ δσο κ' οι μεγάλοι. Καλῶς το τὸ Δελτίο μας. Καὶ πούσουν τόσα χρόνια; Δίχως ἐσένα χάσαμε τὸν μπούσουλα στὰ ψόνια. Γιὰ λίγο ρύζι πήγαινε ἡ γυναίκα στὸν μπακάλη καὶ γύριζε στὸ σπίτι μας μὲ ψόνια ἔνα τσουβάλι.

«Αμποτε καὶ νὰ σ' ἔβαζαν καὶ στὴ μανιφατούρα ποὺ κάνει τὰ οίκονομικὰ τοῦ καθενός μας σκοῦρα. Στὰ δεκαφτά διαφέντεβες ὡς καὶ τοὺς Μπουργούτζηδες κ' εἴταν γλυκές σάν πέρδικες κ' οι παλιολαχανίδες.

«Απάς τὴν ὥρα πρόφταξες, ποὺ στήγαν οι κυράδες τὰ τεντζερένια γιὰ γλυκά καὶ γιὰ τὶς μαρμελάδες. Ας σβήσουν δλες οι φωτιές κι ἀς κλάψουν οι φουφούδες! Δίχως γλυκό θὰ κάνουνε ζούρφιξ οι σουρουλούδες! Λυπήσου μόνο τὶς Γριές, καλόκαρδο Δελτίο, καὶ λέφτερο ἀσε τὸν καφὲ στὸν ἄχαρό τους βίο.

Καλῶς το, ποὺ τὸ καρτεροῦν μ' ἐλπίδα οι κοιλαράδες νὰ ξαναβροῦν τὴ λίνια τους, μορφιές καὶ νοστιμάδες. Χιλια καλῶς μᾶς ὠρισες, Δελτίο μας, καὶ πάλι νὰ βάλεις τάξη στὴ ζωὴ καὶ στὸ κακό μας χάλι.

Τεριβουλέτος

“ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ...”

Ο «Τεριβολος» εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ βγεῖ σήμερα σὲ ἡμίφυλο—πυκνοτυπωμένο δμως.

Τὸ ψαλίδισμα δὲν ἐπεβλήθη ἀπ' τὸν τετραπλασιασμὸ τῆς τιμῆς τοῦ χαρτοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δυναμικότητα τοῦ χαρτοῦ ποὺ ἐνεκρίθη γιὰ τὴν ἔκδοσή του, στὸ α' ἔξαμηνο του 1940, ἐξαντλήθηκε, μ' ὅλη τὴν οίκονομία ποὺ κάναμε, σ' ἑνα τετράμηνο.

Ο πόλεμος ἔχει ἀναποδίες κ' ἐπιβάλλει στερήσεις στὸν κόσμο.

Ἐντυχῶς ὁ «Τεριβολος» δὲν εἶνε γιὰ χρόταση.

Κ' ἐλπίζουμε πῶς οἱ ἀναγνῶστες μας θὰ δοῦν μὲ συμπάθεια τὸ ὑποχρεωτικὸ παράδειγμα τῆς οίκονομίας τοῦ 'Εθνικοῦ συναλλάγματος, ποὺ δίνει.

Στὸ μεταξὺ οἱ συντάχτες καὶ συνεργάτες μας παρεκλήθησαν νὰ ἐκφράζονται σὰν ἀρχαῖοι Σπαρτιάτες, κοντοσύλλαβα, ἔχοντας ὑπ' ὅψη τους πῶς «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ καὶ πῶς, ἀντίθετα μὲ τὸν περιορισμὸ τοῦ σχήματος τοῦ χαρτοῦ, δὲ κάλαθος τῶν ἀχρήστων τοῦ «Τεριβόλου» διπλασιάσηκε σὲ μέγεθος.

μία. Διότι τὸ «Πανελλήνιον» καὶ ἡ Λέσχη ἔχουσιν ἀνάγκην ἀπὸ ἀνανέωσιν τῆς πελατείας τῶν διὰ νὰ σφύζει εἰς τὸ διηγεκὲς ἡ Μυτιληναῖκή ζωὴ καὶ νὰ ἀκούωμεν τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας τῆς ἐπὶ τοῦ μπιλιάρδου καὶ ἐν τοῖς ταβλοῖς.

Άλλὰ καὶ τὶ σᾶς πταίει ἡ ὑδρεύσις μου, ὡν μακιόροι, καὶ κατηγορεῖτε τὸ ἔργον μου, δπερ ἐμοῦ μὴ ὑπάρχοντος δὲ ὅτα τοὺς βλέπατι μήτε καθ' ὑπνους;

Ίγώ, ξέρων πουλὺ καλά, διατὶ τὸ νερὸν φαίνεται δλίγον, ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀπαριθμήσω τὸν λόγους εἰς ἐπόμενόν μου ἀρθρίδιον ἐν τῷ πατσαβουριδίῳ, ἐμβαίνων τοιουτοτόπως ἐν τοῖς στραβοῖς τῶν ἐπικριτῶν μου.

N. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
(έρασιτέχνης ὑδρολόγος)

Λεσβιακὲς ἀνταποκρίσεις

‘Απ' τὴν ‘Αγιάσο

Γὴ Μόδα

“Ἐδγιου πγιάσι μας γή ψώρα ζὰ μπόχι σᾶς πγιαζέμενι στὴ χώρα ἀπὶ χρόνια πιραζέμενα.

“Ἡρτι γι ὥρα τὰ σπαζέμενα νὰ πληρώσουμι μ' τοὺς τόκου γι οι θηλιτσὲς μᾶς βάλαν πλόκου. (1) “Ἐδγιου π' λέγις εἰν' οὐλις ζίλι (2) κάν' τοι ντ τέατζα (3) πλιά οιζίλι. Πᾶν τὰ μντά τὰ μαλουβράτσα! Τώρα τλίγιντι ζὰ γιαπράτσα, μές τὰ κρέμντισα (4) γοὶ ζκρόφις ζὰ ξικουλιαζέμενις κόφις.

Μὶ τὰ φετάνια εἶνη μτζούνις τοὶ μὲ τὶς γαζ' αργιές τὶς πατοῦνις π' βγάλαν τώρα στοὺ μιγιντάνι, τοὶ παγαίνιν στοὺ σιργιάνι, γίνικαν οὐλις ντουν τιπτίλι. (5) Βγάλαν ὅξου τοὶ τὶς δαχτύλι, ζὰ μποὺ βγάζιν γι ἀχιλῶνις τὰ τσιφάλιαντον μπρουστά.

Βρέ τ' δημιαζάντες τὶς φαρουγουργόνις κάνιν ἔργα θαμαστά.

Νά τὶ ντάπαθι μὶ τ' μόδα γι' Αμιρέζλα γή κατεπόδα.

Μὶ τοὺς ἀντραντές καλουπέρνα, ζὴ δμους πού γίνι μουντέρνα!

Τνή φουςχόσαν ὥρα ὁς τὸν ώρα τοὶ χαμήλουσι ειτὴ χώρα (6).

Πᾶ στοὺ Τζιγιώτ ποὺ δένῃ τοὶ λεῖ παίνι παπούτσιγια μὲ τὶς φιλοί.

“Ηβαλίντα τ σκόλι τοὶ πέρνα, στοὺ μιγιντάνι, μὸ γάζα, ἡ φτέρνα τοὶ καμάρουνι τοὶ γέλα

ζὰ ντοὺ γάδαρου μὶ τ' σέλα.

Σὰν ἡπήγι ἀ μαγιερέπσι, τοῦτα τσεῖνα νὰ τμαρέπσι φόργιντα στοὺ μαγιεριγιδι

τὰ παπούτσιγια πόχιν βγιό (7). Τοὶ ζὰ μπούνταν σύμχρα, βράδ πάτ' ζι μὲ τὶς φιλοὶ τοὺ λάδ.

Πουντικὸς τ' λαδγάνι ν ἥγροιτζι, στοὺ προυςτέσφαλου ἀπὸν κάτουντές τοὶ οὐλη νύχτα γρίτσι-γρίτσι

ἔφαγι μουρτάτες τοὺ μπάτουντές.

Σὰν ἡνοιώδει γι' Αμιρέζλα σύνι τοὺς ἀντραντές ἀπὶ τ σέλα το' είπνιτο:

Πγιάνι τοὶ φτὸς τοὺ θυματὸς τὸν ἀμουνιάζντανα πάς τοὺ κτίτσος — Νά διαβόλ παλιουγιατίτσα (8)

Τοὶ ξανάβαλι βρατοὶ μὶ τ' διαβόλ τὶς παλιουπούτσοι.

Μπότς

Γλωσσάριο : 1 Μᾶς νικήσανε. 2 Μεθυσμένες. 3 Τὴ Μόδα. 4 Μεταξωτά. 5 Μασκέ. 6 Στὴν πρωτεύουσα. 7 Ολάχαρη περιουσία. 8 Παλιολαδικό.

Προξενίες

Στουχάστσι Λιναρδής τοὺ κουπιλούδη το εἰπι : Ρὲ Αιγουνίδα «έν τούτῳ [νίκα].

Τοὶ ζτ ἡψι ζούθις γίνητσις «Βγατζί-λούδης το ηβαλις ντ γκάρτσας ἄνου-κάτου τοὶ

ζιμά φνίκα.

Μπότς

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

Παρασκευὴ 28 Ιουνίου 1940
Περ. Β'.—Χρον. 9η — Αρ. Φύλ. 369
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
“Αντικυν στὴν Εθνικὴ Τράπεζα.
ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΑΡ. ΤΗΛ. 4-75

ΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΤΕΦΤΕΡΙ

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)
1911 Οκτ. 1.—Ηγόρασα 25. δράμια καπνόν.

Οκτ. 2.—Ηγόρασα, διὰ χειρὸς τῆς μητρός μου, 50 δράμια μίτον Γρ. 4

Οκτ. 3.—Ηγόρασα 8 καλιβοκάρφια διὰ τὸ πετάλωμα τοῦ ὄνου μου. (πέταλα εἰχα παλιά).

Οκτ. 4.—Εξοδα γιὰ τὴν ἀναφορά. (Τὸ δένδρον τοῦ Λάκκου μου...) Γρ. 7:5.

Σημ. —Τὴν ἀναφορὰν μοὶ συνέταξε ἔμπειρος δικηγόρος ὁ κ. Παῦλος Παῦλου

Οκτ. 4.—Καφὲν δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὸν δικηγόρον μου ἐν Μυτιλήνη Γρ. —:20

Οκτ. 4.—Εξοδα διατροφῆς μου ἐν Μυτιλήνη (ἔφαγον ἐντὸς τοῦ ἔδωδιμοπωλείου Μαυρίκου τύροδον φραντζόλαν καὶ ἔναν κολιόν) Γρ. 1:05

Οκτ. 4.—Ανώνυμον ἔξοδον ἐν Μυτιλήνη Γρ. 5—

Οκτ. 4.—Στὸν κλητῆρα τοῦ ζηρατίου Εύστο. Τσόκαρον ἀποποιηθέντα χθὲς τὸ βράδυ νὰ πάρη 20 παράδεις ποὺ τοὺς ἔδιδα, διότι προσεκάλεσε τὸν κατηραμένον δστις ζητεῖ νὰ μοῦ κλέψῃ τὸ δένδρον τοῦ Λάκκου μου ἀποποιηθέντα ὡς πληρωνόμενον τὸ μηνιάτικό του, ἀπόψε δὲ, ζητήσαντά τους (τοὺς 20 παράδεις) ἔδωκά τους τῷ, ὡς ἐλεημοσύνην μᾶλλον :— 20

(“Εχει συνέχεια)

Η ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

ΝΤΕΛΟΓΚΟΣ—Βαγιάνας

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Καρνάβαλος

“Εγιουτα δι' α' ἀφήσουμι το ἔχουμι ἀλλα δοῦμι πρέπ οὐλα δςα γράψαμι σήμιρα νὰ τὰ πούμι.

“Εχουμι τις ζάχαρες τού γκαμό

τοι τὸν γκαφέ, π' χαθήκαν!

“Ο, τ γίνιτσι, γίνιτσι γιὰ τις γριγές οὐλις ξιπατουθήκαν!

Γη ζαχαρούδα τέλειουσι

τοι τι θά κάνουμι;

πγέ πγέ θριπσίνι τοι μέλια

Θηλυκιά στήλη

Μή φοβόσαστε!

Μου ζελεγε προχτές κάποια φίλη μου πώς ή κόρη της, άν και είνε σε ήλικια, δέν αποφασίζει νά παντρευτεί, γιατί δε βρίσκει αντρα πού νά μη θέλει παιδιά κι αύτη φοβάται τη γέννησα.

Της ξωκα μιά συμβουλή πού άξιζει θάρρον νά την έχουν όπ' δψη τους οι κόρες πού έχουν τις ίδιες άντιπάθειες και φόβους.

Πρέπει νά πείσετε την κόρη σας της είπα πώς σήμερα πραγματικότητα γέννηνα είνε ένα παιχνίδι. "Αν οι άδινες τούμι τοκετού είτανε τέτιες πού τις παριστάνουνε μέ τις τοιρίδες τους οι μητέρες, καμιά γυναίκα δε θέξει περισσότερ' από ένα παιδί στὸν κόσμο.

"Οσο για τους άντρες μόνον δώσπου είνε λεύτεροι, μπορούν, στή σημερινή έποχή νά θέλουνε παιδιά. "Άρκει νά έπωμισθούνε τά βάρη τούμι ζεμπιλιού γιά νά πέσουν τά φτερά τους. "Όταν δούνε τί θά πει γάμος δχι μόνο παιδιά δε θά οκέπονται, μά και θάκουνε μαιευτική κλινική και θ' άλλαζουνε δρόμο.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μανώλη Μπίνου : «Κέφια».

Δ. Πετροχείλου : «Αριστα».

Στρ. Μακρυγιάννη : «Νοσταλγίες»

Μιχ. Σταυρινού : «Πώς βγαίνει ή μπόρα».

Β. Οικονόμη : «Αρβυλοπληγες». Λαζ. Θεοδωρίδη : «Τό μαγιοβότανο».

Στρατη Βοριδη : «Πώς πληρώνωνται τά σπασμένα τζάμια».

Θ. Φωτιάδη : «Χορδή και Αγρυπνία».

Μπούζα) «ΑΙ δύο δρόφαναι» Δασκαλάκη)

Κ. Ήλιογραμένου : «Η αποτυχημένη έκθεσης».

Δ. Π. Λεοντή (μι γένεια) «Η συμφιλίδη Π. Λεοντή (μι δίχους γένεια) λίωσις».

Γ. Χ' Λάμπρου : «Μυστακοφαγία»

Σ. Βουρνάζου (πτωχού) «Ηχηρά μαθήματα».

"Έχιν ζάχαρ γολ λέφτιρις δμέ γκάν" τν αθρουπιάντουν.

Καρναβαλίνα

"Έφτα 'νι άδιαφόριτα μού μήν τά σουζίτας. Άμα θά λέγες άδιάντρουπα συγνώμην νά ζήτας.

Γιάτι ζάχαρ μή ζαμπνέβγιτι ταχιά τν άλι θά μάς φέριν. Άκοθι έγιτουσα π' θά πά που μάς ίνδιαφέριν.

Γιάτι μπενίνα δέν ηγράφαμι καλάς μαστι δέ μπνομην Πότι νηστοσοί, πότι χουρτάτ, δόξα σοι ού Θιός, πιρνομην.

"Εμαθι πλιά γή γλώσας τσι λέγι ούλου πούς πνάτι. Φαγιά έχι κβάρα γιά τις φτουχοι νά πάριτι νά φάτι.

"Έχι λαχανίδις, έχι χαπάσι, έχι πράσα τοι χουρτάρια τρώτι τοι κτούσια άναμικια νά γένιτι λιουνι χρια.

Τς φαρσούλιας άπιουμήσαμι, πού τις είχαμι σχαμένις. νάχα τώρα ένα τζ'ιτζ'ρέ νά τις φάγου μισουβραζμένις.

Τσ' άλλα πουλά άπουθμήσαμι μό φτά πλιά έ ντα λέγου, βάζ'ντα νούςιμ πουλέλια φουρές τοι κάθουμι τοι κλαίγου.

"Ισαμ π' εμαζώνουμι ίλιές μουρφά τά κουνουμούμι. Μαξεύλι άμα δέν έχουμι στολίσα ζουγή πρνομην. Τώρ' απί λίγου ώς πουλύ μιριμπ' ζόματι.

εά μουρκουπή τού καλουτσαΐρ έ θά γνουρζόματι.

(Έχει συνέχεια).

Συμρονεϊκη συνεργασία

Δέν ήαπέδαν!

Τοῦ πατεσιέρη συνεργάτη μας κ. ΝΤΑΗ — ΠΑΝΑΗ

Τό λεπόν, μωρέ κύριε Στράτο μου, θάνη μαθεθες πώς ήαπέθανα, δψως τό ήμαθε και ούλος δ κόσμος.

"Άν τό ήπιστεψες είνε δικό σου λάθο. Ό Νταη Παναής δέ φοβάται χάρο.

Και θά πεθάνει δποτε τό θελήσει δ ίδιος. "Άν έρχει νά τόνε πάρει δ χαροντας πριν τήν ώρα του, σοῦ τό λέω παστρικά πώς, μά τόν "Αη Παντελέη. ήμονα, θάνη εύρει τόν μπελά του.

"Η δλήθεια είνε πώς ήαρώστεψα κ' ύπόφερα πολύ, μά δέν ήφοβήθηκα.

"Έγω κι δν αποφασίσω νά πεθάνω δέ θάναι μούδε άνοιξη μούδε καλοκαρι πούχει γλύκες και μορφάδες ή ζωή.

Μπορείς, μωρέ κύριε Στράτο μου, μερακλής άνθρωπος, νά πεθάνεις τώρα, πού τό Κε την Μυτιλήνης βράζει από γυμνό γαμπολός ή οι κοπεγέκες καθώς πάνε κ' έρχονται, τρεμοσαλέύουνε μές τεί άραχνοδάφαντές των ρομπίτες;

"Ηχάθηκαν τά χιονόπωρα; Νά τό έρεις. Ό Νταη Παναής θά κλείσει τά γελαστά τά μάτια του, άμα αποφασίσει νά πεθάνει, κανένα χιονόπωρο, τότενες πού πέφτουνε τά φύλλα τών δεντρώνες ή κανένα χειμώνα, σά, ντύνεται ή πλάση μέ τό σάβανό της κ' οι κοπεγίες μέ τά παλτά τώς.

"Οσο κελαΐδονε τά πουγιά και τ' άκρογιαγιά την Μυτιλήνης είναι γεμάτα Νεράϊδες πού κολυμπάνε—δέ είνε και στραβοκάνες—δέ Νταη Παναής δέ σφαλνάει τά μάτια του, μόνε θά τ' άνοιγει πιδ πολύ και θά τά κάνει τέσσερα γιά νά χαίρεται τεί γλυκές άνατριχλες τεί ζωής.

Παναής Βαλάκης

Τριβολικοί στοχασμοί

§ "Άν δέν υπήρχαν οι γυναίκες δέ θά ξέραμε ούτε τόν λευκούς ούτε τόν μάθρους άγγελους.

§ Στό βασίλειο τών άλογων ζώων τό άρσενικό στολίζεται γιά ν' άρεσι. Στήν άνθρωπινη κοινωνία τόν δέλογο αυτό ρόλο τόν πήρε μονοπωλιακά ή γυναίκια.

§ Μόνον ένα άρσενικό φοβάται ή γυναίκα. Τό χρόνο.

Λόγια Μεγάλων άνδρων

"Τί χαμπάρια, φίλε Νικόλακη; » Μ. Αξιώτης.

« Αίνετε τόν Κύριον έν τυμπάνω και χορῷ... » Ζαφ. Γιανέλης.

« Έμ χουρδή έμ άγυρπνιά, δακολουσούν λ » Ορ. Μεταξής.

« Τί μασκαραλίκια είνι τούτα; » Θ. Μπακιρτζιδέλλης.

« Μέ τραβάη ή γέφυρα τών στεναγμών » Χ. Κλαδογένης.

« Γώ μιά φουρά έγλυψα κουμάτη. » Μπαρμπουνάκης.

« Δίδονται μαθήματα χοροῦ » Ν. Κοντός.

« Μένω υπόχρεος » Αντ. Κυριακού.

« Ίγιω δέν είμι μπιλαλής » Ι. Αντωνιάδης.

« Τό άτμοπλογον άφίχθην » Θεόδ. Λεμπλεπτζάρας.

« Κοιμήθηκαν τά μωρά, καλέ; » Αγ. Μπίνου.

« Εἰς ύγειαν τής άποδείξεως, κ. Ιγνάτιε » Βασ. Μαυρόπουλος.

« Ό συναπισμός (=συνασπισμός) τών Βαλκανίων είνε καλός » Αργ. Μπέμπης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πιάνο σε τιμή εύκαιριας. Πληροφορίες στά γραφεία τού «Τριβόλου».

Δικαιοσύνη

Πήρε κάποιος πλούσιός μας σοβατζήδες μεροκόματο γιά νά τού βάψουν τό σπίτι του. Στό λογαριασμό μετά τό τέλος τής δουλιδάς οι μαστόροι τοῦ ζητήσανε νά πληρώσει και 2 άκαδες βελόνες πού χρησιμοποίησαν γιά τις σκαλωσιές. Ό έργοδότης καλοπληρωτής και δίκαιος άνθρωπος δέν άρνητηκε.

"Άν τό ήπιστεψες είνε δικό σου λάθο. Ό Νταη Παναής δέ φοβάται χάρο. Και θά πεθάνει δποτε τό θελήσει δ ίδιος. "Άν έρχει νά τόνε πάρει δ χαροντας πριν τήν ώρα του, σοῦ τό λέω παστρικά πώς, μά τόν "Αη Παντελέη. ήμονα, θάνη εύρει τόν μπελά του.

Πού γεννηδει στή φυλακή.

Δυό γέροι δραπετεύουνε απ' τό Γρηκομείο. "Όλα καλά και σγια, λένε, δλλά και τάξη και ή καθαριστήτα στό νέο κτίριο είνε άνυπόφορο. Κατό χρονώ γαϊδαρος δρόμο μαθαίνει ποτε; έδηλωσεν δ κ. Σπανέλλης. Πλήν τούτου δ κ. Σάκκης προσέρθηκε νά φωτογραφήσει τήν παρέα. Ξαφνικά είδε πώς δέν είχε φίλη ή μηχανή του!

"Επειδή, μέχρι στιγμής, δ Θίασος «Ενωσις Καλλιτεχνῶν» δέν έζητησεν έργον τού μεγάλου έγχωρίου συγγραφέα μας κ. Δήμου Λόντου γιά νά τό παιξει, και έπειδή άμα τά φέρει σκούρα δ κ. Κουκούλης τά τρέχει νά τόν παρακαλεῖ, δ κ. Λόντος προέβη προψής σε έπισημη δήλωση έξω απ' τό Πανελλήνιον ένωπιον τόν κ. κ. Σ. Σάκκη, Μιχ. Βαμβούρη, Γ. Νίκου, Θ. Δουκαρέλη και ή Ηλ. Έλευθερίου πώς μάταια θά τόν παρακαλέσουν και πώς θά μείνει άνενδοτος άκόμα και δν δεις οι Θεατρίνες τού Θιάσου πέσουν στά πόδιατου.

"Μπράβο, Βαλέτα

"Ο κ. Γ. Βαλέτας είνε ένας άξιοθαύμαστος φιλόλογος. Ή έργατικότητα του δέν έχει δριά. Κάθε τόσο μάς πετάει και μάτια νέα τον έκδοση. Πότε τά κατέφερνε, αφού διδάσκει δηλη μέρα; Και πότα τά κατάφερνε;

"Τό νέο τού βιβλίο δ «Παπαδιαμάντης», και δέν είνε άψεγάδιστο και χωρίς άδυναμίες, είν